

1886-09-02

SENDER

Nanny Bech, Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

General comment:
Læsevejledning
Brevet er transskriberet fortløbende.
Foto 1 viser side 4 og 1
Foto 2 viser side 2 og 3

Sender's location:
Civita d` Antino

Mentioned people:
H.C. Aggersborg
Jørgine Aggersborg
Nanny Bech
Anne Irgens
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Archive:
Mappe 17 nr. 19

TRANSCRIPTION

Mappe 17
Brev nr 19

Civita 2 Sept 1886

Kjære Faster!

Ret inderligt önsker jeg Dig til lykke, at Du må få et godt, ja mange gode nye år, at alt må föje sig godt for Dig og gid Du så må komme lige så til og gærne i det lille hjem, som Agnete og jeg glæder os til at få i stand, så snart vi når hjem til alle I som både er kommen os og hinanden nærmere i denne velsignede sommer. Agnete skriver selv til Dig, og jeg har så travlt, så Du kun får et halvt brev, for ser Du Faster, når jeg er ude at male det meste af dagen, og også har nödvendige ting at gjøre inde, så går den smule rest af tid, som bliver tilbage, næsten altid med at være hos Agnete, og det kan jeg så dårlig undvære, og jeg kan så godt undskylde det med at det ikke er mere end rent ud min pligt som ægtemann. Imorgen skal jeg oveniköbet overlade Agnete længere tid til sig selv og de andre, end jeg endnu har gjort, for Ferrantes har bedt mig med til en ridetur til söen, hvor de vil fiske, jeg tænker de gjør det ved at trække våd. Det er den samme sö, som var så skæbnsvanger for Agnete, men jeg har været der 3 á 4 gange eller mere, så Du skal ikke være bange. Nu er der jo ikke så koldt på bjærgene, som dengang, og jeg går mig ikke varm på vejen derop efterdi jeg rider, og jeg har lov at vende hjem, når jeg vil, desuden bad de mig så meget, så jeg kunde dårligt sige nej, og det kan jo også blive meget morsomt; de giver jo frokost deroppe, og sådan noget har jeg aldrig været med til för. For övrigt har jeg det brillant, Agnete glæder sig over, at jeg i denne tid er tykkere, end hun för har kendt mig. Vor Moster Nanny læser Machbeth for os i denne tid, og stopper vore strømper, og syr os mavebælter, så Du ser, hun sørger både for det åndelige og legemlige, kort sagt, er her ingen nöd. Jeg har hört at Onkel har været dårlig, jeg håber da, at det ikke var noget videre. Og nu lev vel kjære Faster, hils ham og tante Ane og Tante Gine mange gange, Din Joakim.

3de Sept. Turen på bjærgene var dejlig, jeg fik först ved bordet, så jeg må have været hædersgjæsten vi fik dejlig fiskesuppe af de fangede fisk, og det var magelöst at komme hjem igen og være glade sammen.

3 September

Kjære Faster!

Sammen med Joakim vil jeg ogsaa gjerne sende Dig mange, mange varme Lykönskninger til Din födselsdag og til dens Efterfölgere af Dage! Og saa skal Du have Tak for det, jeg har kjent til Dig i det forrige Aar, jeg

ved nok, at Skylden er Joakims, at jeg lærte Dig at kjende, men jeg kan sige Dig, at jeg er frygtelig glad derover. Bare I alle maa have det godt, ikke mindst Onkel Kristian, om hvem vi hørte hjemmefra, at han havde været daarlig men var bedre. Du kan tro, jeg glæder mig over at Joakim paa den høje Hest har faaet saa dejligt et Vejr, som vi ej længe have havt. Havde Vejret været daarligt vilde jeg have været kjed af den Tur, men nu er jeg henrykt over at tænke ham som Fisker og Frokostspiser oppe i den dejlige Luft. Selskabet, som drog ud i Morges Kl. 5-6 består af de to Brødre Ferrante, en Ven, en Præst, min Ven, en Pige med Madkurve, to Æsler og tre Heste: en

-2-

hel Kavalkade, flere Fiskere skulde støde til deroppe; nu ved jeg ikke mere om det Foretagende. – Hele Italien over synges der nogle enkelte de samme Höstsange, og da Hösten er på forskjellig Tid, gaa Sangere, (Joakim har beskrevet det saadan) lidt efter tid fra Syd til Nord og fra Dalene til Bjergene, nu ere de færdige her, og da jeg var gaaet Glip af at høre dem, fik Joakim forleden Dag nogle Piger til at komme om Aftenen; og de sang Sangene udenfor vort Vindue, hvor vi havde stillet to Lamper, löd morsomt, helt italiensk. –

Det er dejligt, at være rask eller föle sig rask er det maaske rigtigere at sige, saalænge jeg kun kan gaa se Skrive eller saa omtrent. Der er rigtignok mange, som have været gode og deltagende imod os, da jeg var syg. Tak skal I have for Al Eders Kjærlighed! Nanny Bech sidder og spiser Middagsmad solo i dag, hende ere vi glade ved, hun er et prægtigt Menneske, hun finder nok en kant paa Brevet til sin Hilsen. Lev vel! Du selv og Dine og Hilsen til Onkel og Tante Ane.

Din Agnete Skovgaard

Kjære milde Fröken Skovgaard, tör jeg kun her i Agnetes Brev, sende Dem en Kjærlig hilsen og inderlig Lykönskning til d. 8de – Gud bevare og velsigne Dem. Deres Nanny

Havde jeg vist, at Agnete vilde skrive så meget om mig og så lidt om sig selv, havde jeg skrevet anderledes end jeg gjorde.

hel Kavalgade, flere Fickere skulde
 stotte til deroppe, nu ved jeg ikke mere
 om det Foretagende. - Helt Tattien over
 synes der nogle ^{sammen} skælle (Høttange), og
 da Høttene er paa forskellig Tid, gaa Langsaa
 Joakim har beskrevet det saadan) lidt efter
 lidt fra Syd til Nord og fra Valens til Hjørge,
 nu er de færreste her, og da jeg var gaar
 glip af at høre dem, fik Joakim forebunden
 nogle Piger til at komme om Aftenen, og de
 sang Sangene udenfor vor Vindue, hvor vi
 havde stillet to Lamber, det var mor-
 somt, helt italiensk. -
 Det er dejligt, at være rask, der blev sig nok
 er det maaske rigtigt at sige, saalangs jeg kan
 kan gaa, se Christ eller saa ombrødt.
 De er rigtig nok mangel, som have været gode
 og deltagende imod os, da jeg var syg.
 Tak skal I have for Al Eders Hjertelig-
 hed. Samme Brev, lidt og spiser Hilsen
 selv idag, hende er vi glade ved, hende er et
 prægtigt menneske, hun linder nok en smule, sa-
 beret til sin Fiklen.
 Der vel, der selv ogvind og Hilsen til
 Indel og Santa Gud. Din Agnete Skovgaard.

Printet i Altona 2 Sept 1886.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 17 Nr. 17

Min Fader!

Det indtægt ender jeg dig til lykke
 at Da ma' fa' et godt, ja mange gode
 nye år, at det må blive dig godt for dig
 og giv Du os må komme lige så til
 gøse i det lille hjem, som Agnete og
 jeg glæder os til at få i stand, så snart
 vi når hjem til alle I som både er kommer
 os og hinanden nærmere i denne velværede
 sommer. Jeg vil skrive selv til dig, og
 jeg har da travlt, så Du kan få et lille
 brev for der De Fader, når jeg er ude at
 med det meste af dagen og egentlig har lidt
 andigt ting at gøre inde, så giv den smule
 rest af tid, som bliver tilbage, næsten altid
 med at være hos Agnete, og det kan jeg
 så deiligst indvise, og jeg kan så godt
 undskyld det med at det ikke er mere end
 rent ud min pligt som ægte mand. Imorgen
 skal jeg oven i købet overlade Agnete længe
 tid til dig selv og de andre, og jeg må nu
 herjagt, for Ferrante har bestemt mig til

en vildtør og til den, hvor de vil fiske, jo
ligner de sig det end at trætte og lid. Det
er den samme sø, som var så skønne
for Agnete, men jeg har været der 3 og 4
gange eller mere, og du skal ikke være
bange. Nu er der jo ikke så kølet på fjorden
som dengang, og jeg går mig ikke varm ud
når jeg deroppe altid jeg rider, og jeg har
end at vende hjem, når jeg vil, hvordan bad
de mig så meget, så jeg kunne dertil
lige rej, og det kan jo også blive meget
morsomt, når jeg i foråret kommer, og
siden noget her på alder er end til
for. For øvrigt har jeg det brændende Agnete
glæde sig over, at jeg i denne tid er lykkelig,
end her for her kendt mig. Vor Moder
Nanny lærer Madsen for os i denne
tid, og støper vor stjerne, og syer os mere.
Batter, så du ser, hun søger ikke for at
indtælle og legende, kort sagt, er her
nå. Jeg har hørt at Poul har været
dødt, og det er, at det ikke var noget andet.
Og nu har vi den Fader, det er den af tante
Pine og Tante Gine mange gange, i den forresten.

3 September

Kære Tante!

Sammen med Joakim vil jeg også give
ne sende Dig mange, mange varme
lystbrevninger til den fødselsdag, og
til den Efterfølger af Dage, og saa
skal du have Tak for det, jeg har
hjemt til Dig i det forrige Brev, jeg
ved nok, Thylden er Joakims, at jeg
lærte Dig at kjende, men jeg kan sig
Dig, at jeg er frygtelig glad derover.
Bare I alle maa have det gode, ikke
mindre. Onkel Christian, om hvem
vi hørte hjemme fra, at han havde været
dødt, men var borte. Nu kan tro, jeg glæde
der mig over at Joakim paa den højeste
har faaet saa dejligt et Brev, som vi jo
lange have haft. Havde Brevet været længere,
ville jeg have været glad af den her,
men nu er jeg henrykt over at tænke
hans som Fisker og Frokostspisende
den dejlige Luft. Lelshuset, som der
er i det nye Hus, er borte af de to Børn
Første, en Ven, en Bror, min Ven, en Vige,
med Madsen, to Esler og to Tætte: end